

LO GERONÈS

BIBLIOTECA PUBLICA
GIRONA

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIO

Gerona	1	pesseta	trimestre
Fora	1'25	id.	id.
Extranger	1'50	id.	id.
Un número,		10 cèntims	

Administració y Redacció

SABATERIA-VELLA 2 1.er

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que 's remetin á la Redacció, se 'n donará compte en lo Setmanari.

Any 1.er

Dissapte 7 de Juliol de 1894.

Núm. 14.

SECCIÓ GENERAL

VALOR DEL CÒDICH CIVIL

segons lo llibre de D. Francisco Romani.

II.

Al ocuparnos en nostre anterior article del llibre últimament publicat per D. Francisco Romani, indicarem que en altre article provaríam de demostrar que no son articles qu' hagen de tenir general observancia tots los compresos en lo títol preliminar del Còdich, dels quals un fou indègudament aduht pel Sr. Romani.

Poques, molt poques consideracions feran menester pera que quedi plenament justificada nostra afirmació. Sentém per endevant, com principi cardinal, que segons l' article 5 de la Lley de 11 de Maig de 1888 y lo 12 del Còdich Civil, no pot deduirse, per no dirho sa lletra, que tots los articles compresos en lo títol preliminar tingan forsa d' obligar á totes las provincias del Regne, sino solzament aquells que fassin relació als efectes de les lleys y dels estatuts y á les regles generals pera llur aplicació, puig axi clarament se desprén de la sola llegida dels meritats articles, ja que ni l' un ni l' altre s' expressan en termes absoluts, donchs si l' un usa las paraules «en quant establexi», l' altre usa las no menys significantives «en quant determinan etc.» Per consegüent, de conformitat á lo que 's disposa per aquestos dos articles, únichs que poden donar llum á n' aquesta qüestió, resulta, sens dubte de cap lley, que si en lo títol preliminar del Còdich Civil s' hi troban articles que tingan altre significació que la de disposar sobre los efectes de les lleys y dels estatuts y les regles generals pera llur aplicació, aquestos no tenen ni poden tenir aplicació en los territoris dits de dret foral y per lo mateix á Catalunya.

Are bé: se contenen en lo títol preliminar del Còdich Civil dos articles importantíssims (los 5 y 6, aiegat lo primer pel Sr. Romani), tant que, axi per lo que diuen com per lo que dexan de dir, resolen quines fonts de dret, després de la Lley, deuen admetre-se pera regular les relacions que poden haverhi entre les persones; articles que tenen més significació que la de regular mers efectes de les lleys y dels estatuts.

Es sabut qu' avans de la vigencia del Còdich eran admeses á Espanya en general y per consegüent á Catalunya, com á fonts de dret després de la Lley, la costum ó dret consuetudinari, y la jurisprudencia ó doctrina legal. Lo que fassi relació á les fonts del dret, no pot en cap manera anar comprés en la lletra ni en l' esperit de l' article 5 de la Lley de Bases y del 12 del Còdich Civil, donchs cosa es molt diferenta una forma ó expressió de regla jurídica, sia aquesta la costum ó la doctrina legal, dels efectes que hage de produhir altra forma ó expressió d' aquella, com la Lley, tant per rahó dels temps com del lloch (dret internacional, qüestió estatutaria segons l' antiquada terminologia del Còdich); y de les regles generals pera sa aplicació, ço es, de les lleys y estatuts.

Vejam, segons los articles 5 y 6 del Còdich, quines fonts de dret s' admeten després de la Lley y ab quina estenció. Fem constar, primerament, qu' avans de la vigencia del Còdich, al costat de la Lley s' admetia la costum general; que 's sol diferenciar per la manera com ab la Lley se relaciona en costum segons lley, que ve á esser una forma d' interpretació; costum fora de lley, que supleix los vuyts d' aquesta extenentse á relacions que la lley no ha determinat, y té caracter supletori; y costum contra lley, que en virtut, no com se diu del consentiment tácit del legislador, sino d' esser tant expressiva de la voluntat de l' Estat com la lley mateixa, deroga á aquesta y la substitueix ab regles més apropiades á les especials circumstancies de lloch y temps. Lo Còdich, y en virtut de son article 5 que d' una manera categòrica y resolta declara que les lleys sols se derogan per altres lleys posteriors, no po-

guent prevaleixer contra sa observancia lo desús ni la costum ó práctica en contrari, ha manat no admetre com á font del dret civil ó privat á la costum contra lley. Podrá aytal innovació esser censurable desde l' punt de vista de la critica, donchs que lluny de naxer la forsa d' exa classe de regles de la tolerancia dels poders oficials, deu regoneixers que la Lley feta per aquestos reb. de la costum sa sanció; donchs rebutjada per l' esperit del poble; cap lley arriba á tenir valor. Res més lluny de la realitat que la concepció abstracte, tant extesa encare, de la omnipotencia de la Lley com á declaració d' una voluntat soberana, que desde l' cim del Poder imposa als subjectes, vullganho ó nó, una determinada regla de conducta. Donchs en veritat y de fet la lley no es sino una com proposició que dits poders presentan á la societat y quina forsa dependeix de que aquesta l' accepti ó no. Lo fet de rebutjar la societat entera sa conformitat á una disposició legislativa, es la prova més contundent de que l' legislador s' ha equivocat al interpretar les necessitats jurídiques de son poble. Y com la satisfacció d' exas necessitats es lo fi exclusiu de la Lley, just es que la última sanció corresponga al per ella directament interessat, á aquell pera qui y en quin nom les lleys se fan, al poble mateix. La forma negativa d' aquesta sanció es lo desús, contra lo qui es impotent la voluntat més ferma y decidida dels agents del poder; y axi mateix l' introducció d' un us contrari deroga de fet també la Lley per ociosa é inútil. Aytal solució del Còdich podrà, repetim, esser censurada devant lo Dret científich, però lo cert es que l' article 5 deroga y dexa sens efecte ni valor lo que 's comentaries anomenan costum contra lley, que pera l' dret Castellá venia regoneguda per la Lley de Partides, sense que estés ab ella en oposició la Recopilada, y que á Catalunya ha exercit tanta influéncia en son régimen jurídich, axi l' anomenada costum contra lley com la segons lley y més que aquestes la coneguda ab lo nom de costum fora de lley, á quina deu lo dret catalá institucions complertes y tant importants com los Heretaments.

Tampoch, després del Còdich Civil subsistexen les costums segons lley y les costums fora lley. Es veritat que no son expressament derogades com ho es la costum contra lley; però, atés lo 2.º paragraf del article 6.º, sols consta admesa y regoneguda la costum de la localitat com á primer element del dret supletori, ço es, pera l' cas de no haverhi lley exactament aplicable al punt controvertit; y, examinat lo Còdich en alguna de ses materies, trobém l' article 485 sancionant la costum de la localitat sobre l' usufruyt d' un mont; lo 571 disposant lo mateix sobre les costums locals respecte la servitut de mitjaneria; lo 1552 parlant solzament de la costum sobre 'ls pagos adelantats del preu dels subarrendaments; lo 1569 relacionat ab lo 1555 de la costum de la terra sobre l' us de la cosa arrendada; lo 1574, també de la costum de la terra, sobre la data del pago de l' arrendament; lo 1578 de la costum del poble sobre les relacions de l' antich ab lo nou arrendatari, en l' arrendament de finques rústiques; lo 1579 de la costum de la terra en l' arrendament á parts; y lo 1580 de la costum del poble, sobre les obres de reparació en l' arrendament de finques urbanes.

De tot axó ben clarament resulta, que lo únich que l' Còdich regula y sanciona d' una manera expressa, es lo que diferentment denomina costum de la terra, del poble ó de la localitat; deduhintse de l' mateix, com diu un autor, que solzament admet la costum local fora de lley, més no la local, segons y contra lley, ni la costum general en cap de sos tres aspectes.

Queda, per consegüent, justificada l' extraordinaria importancia dels articles 5 y 6 del títol preliminar, y més quan per lo en ells disposat queda igualment proscripita, com á font de dret, la anomenada jurisprudencia ó doctrina legal, donchs l' article 6 es terminant, y segons ell á falta de lley exactament aplicable, solzament á la costum de la localitat y en son defecte als principis generals de dret podrà acudirse, pero may, puig axi ho disposa, á la

jurisprudencia del Tribunal Suprém, de la que no 's fa menció entre aquestos dos únichs elements del dret Supletori. Per manera que á falta de lley no 's pot invocar la jurisprudencia, si es que s' ha de cumplir lo citat article 6.º, y menys pera contradir la lley podrà aduhirse la doctrina legal sentada pel Tribunal Suprém, del moment que lo citat article 5 del Còdich prohibeix la alegació de tota costum ó práctica contraria á les lleys. La critica podrà no esser favorable á n' aquesta novetat, pero la exegesis donará un resultat negatiu ó de no admissió de la jurisprudencia, com ho regoneix un distingit profesor espanyol.

Essent tant considerable la trascendencia de aytals articles, en termes que no es admissible sien considerats com única y sencillament referents á lo que fa relació als efectes de les lleys y dels estatuts y regles generals pera llur aplicació, donchs que ells determinan quines son les fonts de dret y ab quina extensió s' admeten en lo Còdich Civil, es clar que per més que vingan compresos en lo títol preliminar no tenen forsa obligatoria á Catalunya, y per tant, que al invocar lo Sr. Romani l' article 5, ho feu indègudament. Si aytals articles tinguessen aplicació á Catalunya, resultaria que no obstant lo terminantment manat per l' article 12 del Còdich y pel 5 de la Lley de Bases, que hagi de subsistir en tota sa integritat nostre régimen jurídich que pot esser ja l' escrit ja lo consuetudinari, tota la nostra legislació derivada de la costum dexaria de tenir ferma y eficacia y de consegüent forsa d' obligar, lo que es absurd y donaria lloch á una antinomia incomprendible entre l' article 5 de la Lley de Bases y l' 5 del Còdich, y entre aquest y l' 12 del mateix cos de dret. Y axó sense que valga dir, pera sostenir l' opinió contraria, que l' article 5 del Còdich lo que prohibeix es l' alegació de la costum, menys en sa classe de local fora de lley, que 's formi ab posterioritat á la publicació del Còdich, pero no lo existent quan la publicació d' aquest; donchs que encare que aytal distinció se fes en lo Còdich, que no s' hi fa, deu tenirse present que es de la naturalesa del dret consuetudinari lo produhirse á totes hores y moments, puig lo poble en la formació del dret obra una com gestació continua manifestantse ab usos, prácticas y costums.

Hem provat de demostrar á gran trets, potser sense haverho conseguit, que 'ls articles 5 y 6 del Còdich no tenen ni poden tenir aplicació á nostre terra y per lo mateix, que l' Sr. Romani, al servirse com argument de gran forsa pera destruir la jurisprudencia del Tribunal Suprém contraria á nostres lleys de les disposicions del article 5, no ha tingut en compte la trascendencia d' aquest ab relació ab lo 6.º, donchs que si aquestos poden esser legalment aduhits, be pot dirse qu' ha caygut quasi tot nostre dret consuetudinari catalá que l' mateix Còdich en son article 12 ha manat conservar.

Pera acabar, nos permeterém dir al Sr. Romani, que essent necessari parlar molt clar en tot lo que sia qüestió de precisar la consideració que als centralistes, nostres enemichs, merexin les aspiracions, energies y drets regionals no castellans, sentim que la conclusió de son llibre, tota vegada se proposava ab ell principalment la relutació de la Instrucció del Fiscal del Tribunal Suprém, no sien aquestes ó paregudes paraules: Si l' Fiscal del Tribunal Suprém que per rahó de son Ministeri tant ha aguantar lo grandió edifici hont aquell está instalat, hagués conegut lo 28 d' Avril de 1893, data en que publicá sa Instrucció, les sentencies de 1.º d' Avril de 1891 y 31 de Maig de 1892, es de creure s' hauria abtingut de publicarla, y axi hauria dexat de portar la confusió y lo desorde á nostre dret familiar.

E. SAGUER Y OLIVET.

AQUÍ TAMBÉ

L' *Aioli*, periòdich provensal que 's publica á Avinyó, França, al donar compte del llibre que acaba d' estampar á Paris M. Sextius Michel ab lo títol: LA PATRIA PETITA

Notes y documents para l' historia del mohiment jelibrench á Paris; després de fer constar que 's troba reunit en dit llibre tot lo mes important y notable que en favor de la Causa s' ha fet en las festes de París desde l' any 1886, y aplegats los parlaments y discursos de P. Aréne, M. Bréal, F. Coppée, H. Fouquier, F. Mistral, E. Renan, J. Simon, E. Zola y Sextius Michel, copia 'l següent tros del preláci, degut á la ploma de Maurici Faure. «Tots los nostres grans jelibres Aubanel primer, després Mistral y Felix Gras, després ministres de la República, després los homes de mes ingeni de França, han vingut á dirnos publicament: «Avant! enaltiu més y més la Patria petital la vostra obra es gran, la vostra tasca es patriótica. Fer estimar son petit pays es fer estimar més á Franssa! la centralisació nivelladora l' ha descolorida y debilitada! Que 'ls jelibres li retornin lo color, la sanitat y la energia!»

Quin llenguatge més diferent lo que aquí usan los notabilitats y los directores de l' opinió pública, desde En Nuñez de Arce en l' Ateneu, En Sanchez Moguel en l' Academia, los Gamazos en les Corts y los Gassets en la premsa periódica. Tots ells s' esgarrifan al sentir les crexents alienades del patriotisme regional, tots ells nos tenen per sospitosos y per enemichs de la patria espanyola, tots ells conspiran y treballan pera privarnos de retornar á la descolorida y anémica Espanya lo color, la sanitat y la energia.

Pero no será, mal que 'ls hi pesi; la PATRIA PETITA reviu y s' aixeca avéu, á Espanya com fora d' Espanya, pera renegar del centralisme nivellador, y l' amor de sos fills treballarà cada dia més pera enaltir-la y reclamar los drets que li pertanyen y 'ls obtindrà, perque la seua obra es gran, la seua tasca es patriótica.

Y.

CRONICA

EXTRANGER

Lo papa Lleó XIII acaba de publicar una notable enciclica, qu' es considerada com lo seu testament.

Es impossible condensar en poch espay los lluminosos ensenyanses contingudes en aqueix document pontifici; no obstant ne donarem una lleugera noticia.

Comensa 'l Papa congratulantse per los espléndits testimonis d' amor y d' acatament rebuts durant son Jubileu episcopal, se dirigeix luego á tots los que ignoran la existencia de Deu, y en frases eloqüentíssimes invoca á Jesucrist pera que 'ls porte á la llum de la fé. Posa 'ls ulls en les iglesies orientals y convida als cismáticos pera que retornen á la unitat, d' ahont no 'ls separa mes que 'l Primat del Pontífice romá. Als protestants los convida també pera que s' ajuntin al gremi de la Iglesia que deixaren fa tres sigles. Als catòlics los exorta á mantenir la autoritat de la Iglesia, lo qual sens esser ambiciosa, necessita ser lliure y respectada en sos drets; en aquesta part de la Enciclica hi ha paraules eloqüents contra la secta masónica. Demuestra luego 'l Papa lo que guanyaria 'l mon si 's deixés guiar per la llum de la fé, donchs ella contribuiria á facilitar la solució dels més difícils problemes socials; afermaria la pau en les nacions, mantenint la justicia y la fraternitat humana. La saludable influencia de la Iglesia catòlica, passaria dels pobles civilisats als pagans éidolátrats, extrenyentse axis la vera germanó, y dilatantse les fonts del comerç y dels descobriments de la ciencia.

A fins del sigle passat va quedar la Europa sembrada de ruines: perque al acabarse del sigle present no s' han de trasmetrer al género humá la concordia y la esperansa dels bens que 's tancan en la unitat de la fé? Axis acaba 'l document pontifici, un dels mes notables que ha donat á llum la Santa Sede.

—A França acaban de celebrarse ab tota solemnitat l' enterro y funerals de M. Carnot. Les coronas dedicades á la memoria del difunt President son d' un valor extraordinari, sobressortint entre elles les regalades per M. Perier, per l' Emperador de Rússia y per l' Arquebisbe de París. Lo govern francès pendrà la iniciativa pera que les grans potencies s' adherixin al pensament de celebrar una conferencia internacional pera acordar los medis que deuen adoptar-se contra 'ls anarquistes de tots los paysos. S' han descobert á París pasquins en los quals javisan los anarquistes que farán ab Mr. Perier lo mateix que acaban de fer ab Mr. Carnot, prometent avisar en breu la fetxa en que durán á cap aqueix nou atentat.

Ha sigut molt celebrat lo missatge del nou President, lo qual promet dexar lo poder axis que 's cumplescan los set anys pera 'ls que ha sigut elegit.

—Al Marroch continúa presoner lo germá del Sultán. Sembla que la intranquilidat es general en lo imperi, los negocis se troban paralísats y tothom espera una revolta que será de gran importancia.

ESpanya

S' acosta 'l final de la comedia parlamentaria que s' ha vingut representant durant alguns mesos y tot son cábalas pera veure quin será lo desenllás. Es evident que are per are les Corts no votarán lo tractats ab Alemanha, pero lo que 's tracta de saber es si haurá ó no tractats encare que les Corts no 'ls votin. Hi ha hagut conferencies de prohoms del Govern y de les oposicions, los uns afluxen, los altres apretan y 'ls periódics més ben informats han tirat á volar la paraula pastel. No 'ns estranyaria gens ni mica que per fi de comptes se surtis ab alguna componenda y que les Corts acabessin per autorisar al Govern pera fer lo que li dongui la real gana: al cap de avall poca cosa fan més que dir amén á tot lo que 'l Govern vol. ¿Y lo pays? Lo pays no fa cap por; es un manso anyell que 's dexa tondre y fins escorzar sense resistencia: als que podian donar algun cuydado ja s' ha procurat donalshi tot o qu' han demanat.

Altre questió que també exigeix que 's busqui una fórmula es la de Navarra. La comissió de pressuposits está dividida; una part voldria que la cosa se dexés correr, altre voldria sostenir l' obra d' En Gamazo per sobre de tot. En Sagasta sembla qu' está conforme en dexarho correr pero fent veure qu' ho vol sostenir, es á dir, fent veure que no cedeix y que queda bé. Als navarros tot axó deu tenirlos sense cap cuydado, de totes maneres les coses han de quedar com estavan. ¿Si En Gamazo no hi va anar á cobralshi lo que 'ls hi demanava, volen que 's creguin que hi te d' anar N' Amós Salvador? Res, se farà un projecte de ley especial y ja 's discutirá un altre die.

Un treballador sense feyna, va agredir al Marqués de Cubas, perque no li va donar col·locació en las obres de la Catedral de Madrid. Se diu qu' aquest fet no te relació ab l' anarquisme, pero de tots modos es un sintoma més del del estat social present.

Segons los telegrames lo dia 10 es lo senyalat pera marxar de Madrid la familia real y anar á pendre banys á les costes del Cantábrich.

CATALUNYA

Lo meeting celebrat á Balaguer contra 'ls tractats de comerç Alemany é Italiá va tenir molta importancia é hi concorregueren més de 3000 persones en sa major part agricultors. No está ben resolt encare lo die que 's celebrará 'l de Gerona, al que han sigut cridats pera pendrehi part las entitats mes caracterisades de la industria tapera: ¿ne sortirà l' inteligencia y armonia entre totes les forses productores, com es molt convenient y de desitjar? Ho celebrariem, pero no ho esperém.

Durant la passada setmana s' ha obert al servey públich en tot son trajecte lo ferrocarril directe de Barcelona á Zaragoza y s' ha posat solemnement la primera pedra d' una granja-asil á S. Juliá de Vilatorca, prop de Vich, piadosa dexa d' un acaudalat patrióci.

NOTICIES

Oficials.

Gaceta del 30 de Juny.—R. O. de 23 de Juny de 1894. —Anuncia la provisió per oposició de varies cátedres de lengua francesa, entre elles la del Institut de Gerona.

Ajuntament.—(Sessió del dia 2 de Juliol).—Presidida per l' Alcalde y ab asistencia de deu regidors s' obri la sessió llegintse l' acta de la antecedent que fou aprobada y firmada. Acte seguit se prengueren los següents acorts:

1er. Aprobar varis comptes y donar dos permisos d' obres.

2n. Dexar sobre la taula lo dictámen de la Comissió especial sobre la construcció d' un nou matadero.

3r. Que 'l die de St. Jaume, 25 d' aquest més, se fassi la repartició de premis als alumnos de les escoles municipals que s' hagin distingit en los exámens que se celebrarán lo present mes.

4t. Que mediant lo corresponent dibuix y pressuposit, se construxi en la Devesa un nou kiosko pera servir de magatzém de cadires.

5t. Encomanar al arquitecte municipal lo recompte y tria dels carreus que s' han de colocar en lo carrer del Progrés.

Hem rebut la visita del Nuevo Independiente de Tortosa, al que agraheim lo saludo y acceptem ab gust lo cambi.

—Nostre estimat amic D. Joan Rotllan ha tingut l' amabilitat d' enviarnos una caxeta de pasta Resincolor pera fregar los rajols. Hem tingut ocasió de veure 'ls resultats que la dita pasta dona y creyem be que dintre poch no se usará altre cosa. Unich depósit á Gerona, estoreria de Rotllan. Se ven en caxetas de 40 céntims y en pots de cristall á 25 céntims.

—Aquesta setmana ha mort á Sant Feliu de Guixols D.ª Antonia Vinyas de Casas, mare de nostre amic y company de causa D. Agustí Casas y Vinyas. A n' ell y á tota sa familia enviém l' expressió de nostre condol.

—La falta d' espay nos ha privat d' incloure en aquest número los títols y lemes de las composicions que formarán part de la Corona poética á Nostra Senyora Santa Maria de Ripoll, que 's presentarà á la Santíssima Verge lo die que designi lo Sr. Bisbe de Vich.

Dit Illm. Prelat, prega als autors de las composicions envihin son nom fins al 16 de Juliol próxim vinent á sa Secretaria de Cambra, al objecte de que pugan anar firmades al donarles á la estampa, dexant anónimes aquelles quin nom d' autor no 's rebí.

—Ab l' objecte de posarse d' acort pera constituir en aquesta ciutat una Lliga de productors, relacionada ab la general del Principat de Catalunya, se celebrá lo passat diumenge una reunió en la sala de la Societat económica d' amichs del pays, nombrantse una Junta interina pera dur á bon terme los treballs d' organizació, essent elegits pera formarla los senyors següents:

President, D. Raymon de Falgás; Secretari, D. Pere Lliurella; Secretari suplent, D. Eduart Noguera; y Vocals, D. Joseph Ametller, D. Joseph Catalá, D. Joan Perxés, D. Frederich Homs, D. Cristofol Grober, D. Jascinto Vilardell, D. Mariano de Camps, D. Joaquim Coll, D. Marcial de Trinxeria y 'ls Srs. Planas, Flaquer y Cia.

Les persones citades, que representan totes interessos del pays, així agricóles, com industrials y comercials, son una garantia de la importancia que podrá tenir la nova associació, cada dia més convenient y necessaria pera la defensa de tots los rams de la producció nacional, sempre y en progressió crexent amenassada y maltractada per les exigencies del fisch y per governs que sols pensan en fer política y en repartir lo pa benyt á sos amichs y als que los ajudan á sostenir-se. Se diu que un dels primers actes que 's proposa realisar, será un meeting contra 'ls tractats de comerç.

—La vetllada literaria musical celebrada lo die de Sant Pere en lo jardí del Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca, va resultar molt lluhida y concorreguda. Les pessas musicals, á cárrech dels reputats artistes senyors Viada, Vidal, Pagés, Casademont y Serra, foren totes molt ben executades y aplaudides per la concurrencia, que rebé així mateix ab mostres d' agrado les poesies y quadros en prosa llegits pels Srs. Morató, Roca, Gircós, Vinyes, Martorell, Franquet, Cumané, Batet y

Palol. A l' intermedi fou tirat un globo aerostático. La reunió s' acabá prop la una de la nit, deixant á tots lo desitg de que festes semblants se repetixin sovint.

—Dilluns al vespre l' oficialitat de la guarnició de Gerona doná una funció de convidt en nostre Teatre principal. Se representaren per militars aficionats lo drama en un acte La capilla de Lanuza, un monólech original que recitá son mateix autor titolat Redimido y la zarzuela R. R.; contribuhint al lluhiment de la funció la banda de Guipúzcoa.

Lo teatre estava brillant y la concurrencia aplaudí ab justicia totes les pessas, principalment lo monólech y la zarzuela, quina execució haurian envejat molts actors de professió.

—En los últims dies del passat mes de July se graduaren de llicenciats en la Facultad de dret, don Ignaci Prim de Balle, amic nostre y soci del Centre Catalanista, don Carlos Bosch y Armet, fill del conegut escriptor don Carlos Bosch de la Trinxeria, y don Joaquim Ruiz; en la Facultad de Farmacia, don Joseph Civil y Preciados, fill de don Pau, catedratic d' aquest Institut, y en la Facultad de Filosofia y Lletres, nostre company de causa don Alfonso Veray y Valls. Nostre enhorabona.

LLIBRES REBUTS

ANGELA d' En Fernando Girbal.

En lo certámen del any passat de la Associació Literaria de nostra Ciutat, causá impresió al públich lo proclamarse 'l nom del autor de Angela, tant per lo jovenet que es ell com per lo fallo emés per lo Jurat examinador, que li concedia 'l premi per unanimitat.

Ara s' ha publicat la novela y havem pogut llegirla mercés á la deferencia que pera nosaltres ha tingut son autor.

La novela, que verdaderament sols es un croquis, com en lo curt prólech que la precedeix se confessa, nos ha agradat, considerem que val la pena de dirne quelcom.

Figureuvos un jove enamorat, pero enamorat de debó, de una noya tan senzilla com hermosa y que sols per ella ansia guanyar un títol académich pera obter á una cátedra; que al fi la guanya y tot just l' ha conquistada corre á dirho á sa estimada que viu en un poble un xich lluny de Madrid. Penséu com la noya s' admira del talent del seu promés y l' estima cada dia ab mes deliri, ab follia, hasta l' extrem que durant la curta estada que forsosament ha tingut de fer lo jove pera anar á pendre possessió de la plaça guanyada, la noya se 'n malalteix y víctima d' un amor massa intens, massa sentit, reb un telegrama de la seva mare que li diu.—Vina que ella 's mor, vina; y que se mor al fi.

Figureuvos com lo seu promés hi vola, y que després de la seva mort se 'n va á desempenyar la cátedra; fins que, mort lo pare de la que avans estimava, ell, pera consolar á la viuda, abandona la carrera, y corra pera dirigirla y viure al costat de la que havia de representarli mare, fins que, mes que per anys, per lo mal del cor, se emmalteix y acaba sos dies en aquell mateix lloch ahont morí la que estimava y tant y tant havia plorat; figureus tot aixó y aquests dos personatjes se diuhen Albert y Angela, los dos protagonistes de la novela.

Lo assumpto no pot ésser mes senzill, pero está tractat de una manera que descobreix en l' autor bones condicions pera aquesta mena de treballs; als quins are més que may hi ha efervescencia en cultivarlos, siguent poch, poquíssims, los que arriban á dominar aquest género tant difícil de la literatura.

Lo senyor Girbal hi ha donat en ell lo primer pas, y 'ns apar que, per ser lo primer, bastant segur.

Si ab alguna cosa nosaltres podem encorraljarlo es dihentli que seguexi per aquest camí emprés, donchs ab estudi y constancia, estem segurs vencerá les dificultats que se li presentin en los primers ensaigs.

Forma un tomet d'unes 70 planes, ilustrat ab alguns dibuxos d' en Blay y d' en Códina y esmeradament imprés á ca'n Torres.

Associació Lliteraria de Gerona

CERTAMEN DE 1894

PREMIS

Una escribanta y relojje de marbre y bronze, oferta de S. M. la Reyna Regent (q. D. g.), al autor de la mellor composició poética, essent preferida, en igualtat de mérit, la que tinga carácter históric.

Un objecte d' art, regalo del M. I. Sr. Governador Civil, Sr. Gomez de la Serna, á las mellors décimes castellanes dedicades á L' unitat d' Espanya.

Altre objecte d' art qu' ofereix lo general de divisió D. Joan Salcedo, al autor que mellor desenrotlli lo tema: Influencia de la dona en la casa, al passat, al present y al pervindre.

Una mesita, de mate, del Japó, oferta del Governador militar que fou de la provincia D. Lluís Roig, al mellor treball sobre: Higiene local.

Dos artístichs gerros d' argila, del Governador militar que fou de la provincia D. Emili March, al autor de la mellor composició en prosa ó vers castellana, sobre Montjuich de Gerona.

Una ploma de plata que dona lo Sr. Bisbe de la diócesis D. Tomás Sivilla, al autor del mellor juy crítich de l' obra titolada: Paralipomenon Hispania.

Un objecte d' art, donatiu de la Diputació provincial, al autor de la mellor poesia de carácter históric ó tradicional referent á n' aquesta provincia.

Un exemplar de la obra; I quatri poeti italiani, edició y encuadernació de luxe y en quina primera plana en blanch s' hi conté una dedicatoria autógrafa de don Nicolas M. Rivero, á sa amiga la célebre artista esposa del General Milans del Bosch, regalo del senyor Delegat d' Hisenda D. Protasi G. Solis, al que mellor desenrotlli lo tema: Idea de les dones célebres geronines

qu' han existit desde 'ls temps antichs fins á nostres dies.

Una medalla de plata que l' Excm. Ajuntament dedica al autor de la mellor monografia que sia d' interes per a l' historia de Gerona.

Un diploma de soci de merit de la ECONOMICA GERUNDENSE DE AMIGOS DEL PAIS. Liure de gastos y medalla qu' usan com a distinciu los individuos de dita Societat, que la mateixa ofereix al autor de la mellor Memoria en castellá, sobre qualsevol ram de l' agricultura, industria ó comerç, encare que solament comprega un periodo de sa historia.

Un objecte d' art, regalo de D. Ferrán Puig, Senador, á la mellor comedia catalana ó castellana en un acte, en vers ó en prosa.

Un vas de cristall de Bohemia, donatiu del Sr. Comte de Serra, Senador, al autor de la mellor ressenya historica de la vila de Torroella de Montgri, ó d'una altre qualsevol del districte electoral que representava.

Un objecte d' art, oferta de D. Anton Comyn, Diputat á Corts, al autor de la mellor composició en vers ó prosa dedicada al Castell de Farnes.

Altre objecte d' art que D. Pompeyo de Quintana, Diputat á Corts, dona al autor de la mellor Memoria historica sobre la ciutat d' Empuries.

Dos gerros daurats y jaspejats donatiu dels Srs. Comte de Casal, Senador que fou, y Marqués d' Aguilar, Diputat á Corts, al autor del mellor treball sobre 'l següent tema: La tradició y lo dret donan á Gerona lo domini ó propietat sobre ses muralles, com ho confirma devant l' historia son heroisme y llealtat en defendreles.

Una medalla de plata, oferta del Sr. Marqués de la Torre, Senador que fou (a. C. s.), á la poesia que mellor cante un fet historich de la comarca Empordanesa.

Un exemplar de l' Historia de la Revolució francesa, de M. Thiers, regalo de D. Joaquim M. Paz, Senador, al autor de la mellor poesia sobre algun dels epissodis de l' expedició á Orient de catalans y aragonesos.

Un objecte d' art que lo Sr. Comte de Peralada dona al autor de la mellor monografia sobre una de les esglésies del Bisbat de Gerona.

Un objecte arstístich, oferta del Sr. Marqués de Camps al autor del mellor treball sobre la flora de la provincia de Gerona.

Un objecte d' art, donatiu del Sr. D. Joseph Herrero, ex-diputat á Corts, al autor del mellor treball, en prosa ó vers, que descriga un epissodi del últim siti de Gerona.

Un exemplar de la obra: El liberalisma es pecado, per Sardá y Salvany, edició poliglota-monumental publicada per l' Academia de la Joventut Católica de Barcelona, oferta de D. Emili Saguer, Notari de Gerona, á la mellor Colecció de quadros de costums geronines, en prosa catalana.

Un gerro de bronze cisellat, qu' oferi D. Joseph Porcella (a. C. s.), al autor de la mellor Biografia d' un metje, nascut en aquesta provincia (anterior al any 1850), ó al de la mellor Bibliografia mèdica de aquesta mateixa provincia.

Un exemplar del Quixot, donatiu del Claustre de Catedràtics de l' Institut de 1.ª ensenyansa de la Provincia, á la mellor oda heroica sobre Cervantes.

Un objecte d' art, regalo del «Casino Gerundense» á la mellor Biografia d' un personatge il·lustre, nascut á la provincia avans d' aquest segle.

Altre objecte d' art, ofrena del «Centre Moral Gerundense», á la mellor oda castellana ó catalana sobre 'l tema: La Religió font d' herotsme en los defensors de l' Inmortal Gerona.

Una pluma de plata que dona la Societat «La Odalisca», de Gerona, al que mellor descriga la Societat antiga comparada á la moderna.

Un objecte d' art, ofrena de la Societat «Talia», de Gerona, á la mellor poesia catalana que cante les glories del Teatre.

y Un relotje de metall, repujat d' or, regalo de l' «Associació literaria» al autor de la mes inspirada poesia lirica.

Forman lo Jurat calificador de les composicions que s' presentin, los Srs. D. Francesch Ubach y Vinyeta, President; Rnt. D. Miquel Buixons, Pbre.; D. Joseph Cortils y Vieta; D. Martí Adroher; D. Emili Saguer, Secretari.—Suplents: D. Joaquim Llinás, D. Joan Jordí y D. Joan Vinyas.

Les composicions s' han de remetre al Secretari de l' Associació, don Enrich Grahit, carrer del Progrés, 20, fins al die 8 d' octubre proxím y podran esser escrites en castellá ó en qualsevol llengua de l' antiga Corona d' Aragó, les que no tingan precisat idioma. Les demés condicions del Certámen son les acostumades. La repartició de premis se farà lo die 1er de novembre vinent.

Carta de Sant Joan las Fonts.

Sr. Director de Lo GERONÉS.

Sant Joan las Fonts 26 de Juny de 1894.

Aquest poble vist á vol d' aucell, desde las montanyas que 'l rodejan, te la forma d' una serp immensa que s' desenrotlla per espay de sis ó set kilòmetres, en mil curvas y raonadas.

Voreja las cingleras del Fluviá, que desde son lit ample, fondo, ferestech, presenta en tal indret espadadas cingleras, gorgas esgarriofas, que serveixen de mirall á

la vejetació abundant que s' arrela en las penyas basálticas.

La iglesia parroquial es digne de ser respectada com á monument historich nacional, no sols per sa importancia arquitectónica, sino per constituhir un tipo, tal volta únich en la Corona d' Aragó, que per sas condicions estéticas, corprén l' ánim ab fonda sorpresa. Al entrar en la iglesia de Sant Joan las Fonts, s' esborran las alenadas del mon, l' esperit s' enlayra á la contemplació del criador y s' aparta de la terra.

¿Qué deuria esser tal raonada mil anya enrera, al presentarshi los Benedictins pera civilisarla? Aquí 'n venen á la memoria unas paraulas del célebre Bisbe d' Urgell Dr. Cassanyes, pronunciadas lo dia 2 de Juliol de 1893 en lo memorable sermó predicat en la Basílica de Ripoll. «Ja en lo segle sisé apareixien aqueixos homens providencials, fagint del bullici del mon y situantse en comarcas apartadas, solitarias y casi sempre incultas, per convertir las ab la sua perseverant activitat en hermosas granjas agricolas, passant la vida entre ia oració y la salmodia, l' estudi de las ciencias y l' desarrollo de la agricultura; mentres que zelosos del be espirital y temporal del proxím, nos los presenta la historia ja fomentant lo treball entre las familias que s' agrupavan al seu entorn, ja influhint també ab sa paraula y ab son exemple á la sua santificació; ab lo qual li proporcionavan en abundancia l' pábulo de la vida de l' ánima y del cós.

Passarém per alt las peripecias y desastrosas revolts que tingueren lloch per la invasió dels salvatjes de la Germania y per la persecució dels sectaris de la Mitja Lluna; recordaré solament que las invasions del moro en las platjas del nostre Mediterrá obligaren á molts catalans á buscar un refugi y á ferse forts aquí en las rocas inexpugnables de la vall de Ribas; y seguint los concells é inspiració dels monjos de Sant Benet mentres trempavan los seus cors en la fornal del esperit cristiá, adquirian també hábits de guerra, emprenent arriescadas excursions contra 'ls enemichs de la patria y del Sant Nom de Deu, cubertas las suas carns ab pells d' óssos y armats de xuxos y de dallas. D' aquesta manera s' anava formant la brava y ja may abatuda generació de la nostra rassa catalana.»

Si tornavan avuy aquells héroes de la civilisació cristiana á Sant Joan las Fonts trobarian sa obra proxima á ser abandonada, no per runosa ni inútil, puig ni á canonadas ni ab explosions de dinamita se logriaria destruhirla, sino ab pretestos fútils, verament increíbles. Avuy per iglesia parroquial se construeix un nou temple, de nyigui-nyogui, sens art, sense cap condició estética; guaytant los fonaments ja s' coneix que 'l arquitecte no se sembla ab los benedictins, sino que deu cercar la inspiració retallant ninots de paper ab estisoras.

Pero ja s' han empleat prop de cent mil pessetes; també se n' trobará un milió per construhir una casa que no será la de Deu, porque Deu y l' art son inseparables.

Aixís estém per vergonya de nostra rassa, més la obra benedictina restará en peus mil anys més esperant un rector que no desafini. Es veritat que ab la suma empleada en lo temple nou, ab la meytat tan sols, n' hi havia de sobras pera portar á terme la restauració del famos monument, gloria d' aquest poble; pero qui parla avuy de restaurar los temples admirables de Catalunya, si 'ls encarregats de conservar los fan tots los medis pera distraure d' ells la atenció!

La cosa ja s' fa insoportable, açi tot lo dia tenim enginyers alemanys y francesos que faa mofa de nostra civilisació y s' extranyan que s' construeixi un nou temple per abandonar una maravella arquitectónica, tots los amants del art lamentan que la Diputació, la comissió de monuments de Gerona, lo clero, lo ajuntament de Sant Joan, l' Estat, en una paraula, lo famos Estat y tots los que deurian procurar per la conservació del monument célebre s' ho mirin ab la indiferencia més freda.

Qui no estima 'ls monuments, no te cap ni sentiments deya nostre célebre D. Pau Milá, y aqueixa veritat may lo havia vista tant clara com ab lo que passa en aquest poble. L' autor de la nova iglesia pot tenir lo cap molt gran, pero no pensa ni sent: deu sentir la remor de las cascadas, l' estruendo de la maquinaria; deu créure que alsant una nova iglesia convertirá tot lo poble y per tot se parlará d' ell; deu tenir l' esperit d' empresa, de reforma, pero oblida completament la missió important á que Deu lo destinava; qual era, ja que s' veyá ab tanta forsa, la restauració de la gran obra benedictina. Si en compte d' agafar lo rabe per las fullas, te la sort de trobar un bon conçeller, á horas d' ara tot lo poble de Sant Joan lo

portaria sota tálam, la religió y la patria li agrahirian sos esforços, y aquells héroes de la civilisació catalana, los senyors de tans casals soterrats en las tombas del temple benedictí, lo benehirian en sas empresas.

Convertida avuy aquesta població en centre fabril lo més important de las regions Pirenáicas catalanas, pot calcularse quina será la festa major que açi se celebra. Tres coblas de merescuda anomenada, la de Tortellá y las de Castelló d' Ampurias, Russinyol y Agramunt, han sigut contractadas pera fernos sabojerar tota mena d' ayres; de la terra y de fora casa, de nits y de dias, en la plassa y en la iglesia, en los saraus y concerts públichs.

Totas s' han portat admirablement merceixent grans aplausos del públich nombrós que de Olot y de tota la enconrada s' ha reunit á Sant Joan. Més la cobra dirigida per N' Agramunt de Castelló toea sardanas compostas pel director, hont s' hi véssa tota la sal del Empordá y de la montanya. Sembla que las composicions de N' Agramunt s' han ohit sempre, y no s' han ohit may, un hi troba quelcom del terror, certs recorts d' anyoransa y d' alegría, notas sublims arrancadas de las cansons populars, verdadera font hont deu acudirse per aquesta classe de música, mina inagotable hont deurian inspirarse los que tenen geni pera compondre.

Finalisá la festa 'l dia 26 ab un explet de sardanas inimitables; La Filadora, La Segadora 'l Angeleta, la Melindrosa. Aquesta última fou executada maravellosament; lo mateix Agramunt sonava 'l fiscórn que, acompanyat de tenoras, produhia un efecte desconegut, semblant á veus humanas; lo citat instrument que en boca d' un músich vulgar espaternega pera fer embuts, en mans d' un mestre seduheix y entusiasma. No cal dir que sa cobra fou saludada ab grans aplausos y escoltada per tots los músichs y aficionats d' Olot que 'l aplaudiren frenéticament.

Si 'ns manca 'l malagnanyat autor del inmortal Arri Moreu, tenim un inspirat successor que continuará fent valer la superioritat d' nostres ayres populars y que contribuirá poderosament al renaixement de la patria catalana.

Joanet.

Centre Catalanista de Gerona Y SA COMARCA.

Dissapte á las nou del vespre se celebrará, en lo local del Centre, la sessió preparatoria de la excursió que 'l diumenge, die 8, se farà á Romanyá de la Selva al objecte de visitar los monuments primitius allí últimament descoberts. Los socis que vulgan concorehri podran enterarse de las condicions de l' excursió per l' Avis fixat en lo quadro d' anuncis del Centre.

P. A. de la J. D. Pere de Palol, Secretari.

Secció Religiosa.

SANTS DE LA SETMANA. Dissapte, 7.—Sts. Fermí y Odó bb. Diumenge, 8.—VIII. Sta. Isabel vda. reyna de Portugal. Dilluns, 9.—S. Zenón y comps. mrs., y sta. Anatolia vg. mr. Quirt crezent á 10 h. 2 m. nit, en Libra.—Vents. Dimars, 10.—S. Cristófol mr., los set germans mrs. y sta. Amalia. Dimecres, 11.—Stos. Pio I p. mr. y s. Abundio pbre. mr. Dijous, 12.—S. Joan Gualbert ab. y sts. Félix y Nabor mártirs. Divendres, 13.—S. Anacleto p. mr. y sta. Mirope mr. QUARANTA HORES. Avuy se troban en l' iglesia de de Sant Pere. Demá comensarán en l' iglesia de Sant Lluch.

Establiment tipogràfich del DIARIO DE GERONA. Pujada de Sant Feliu, núm. 3.

Secció Comercial

MERCATS Y FIRES

Table with columns: ESPECIES, MESURES, La Bisbal (Die 29), Gerona (Die 30), Olot (Die 2), St. Coloma de Farnés (Die 2), Banyoles (Die 4), Cassà (Die 4), Figueres (Die 5). Rows include Blat, Mastay, Ordi, Ségol, Civada, Bessas, Mill, Panis, Blat de moro, Fajol, Llobins, Fabas, Fabó, Fassols, Monjetas, Vellanas, Nous, Castanyas, Trumfes, Oús.

ESTABLIMENT TERÀPICH-SULFURÓS

dirigit per los Doctors

D. JOSEPH PUIGCARBÓ

y
D. AGUSTÍ BASSOLS Y PRIM.

Caspe, 7 (junt al Teatre de Novetats). Teléfono, 301
BARCELONA.

Aquest establiment, provehit de tots los avenços moderns, y també de perfeccionades calefacció y ventilació per medi del vapor, está destinat á:

Hidroterapia

Duxes comuns y sulfuroses de totes classes (anèmies, nervosis, gastralgies, reumatisme, neurastenia, etc.)

Balneoterapia

Banyes comuns, sulfuroses, medicinals.—Banyes russos.—Bany turch.

Neumoterapia

Ayre comprimit y rarefet, oxígeno, nitrógeno, atmosfères creosotades y altres.—(Bronquitis, catarros crónichs, tisis incipient, asma, etc.)

Sulfoterapia

Que consta de:

- Aygues sulfuroses pera beguda, semblants á les de la Puda, Archena, Betelú, Bagneres de Luchón, etc. (Herpes, enfermetats secretes, limfatisme, escrófula, etc.)
- Pulverisacions sulfuroses (Angina é irritacions herpètiques del canyó, faringitis, bronquitis, etc.)
- Báus ó inhalació (Bronquitis, asma, tós herpes, etc.)
- Vaporari ó inhalació difusa (Bronquitis, catarros crónichs, coqueluche, etc.)

Aquestes aygues—dites Aigues sulfuroses de Barcelona—se usen ab éxit crexent en los molts casos en quins está indicat lo tractament sulfurós. També se despatxan embotellades.

Massoterapia

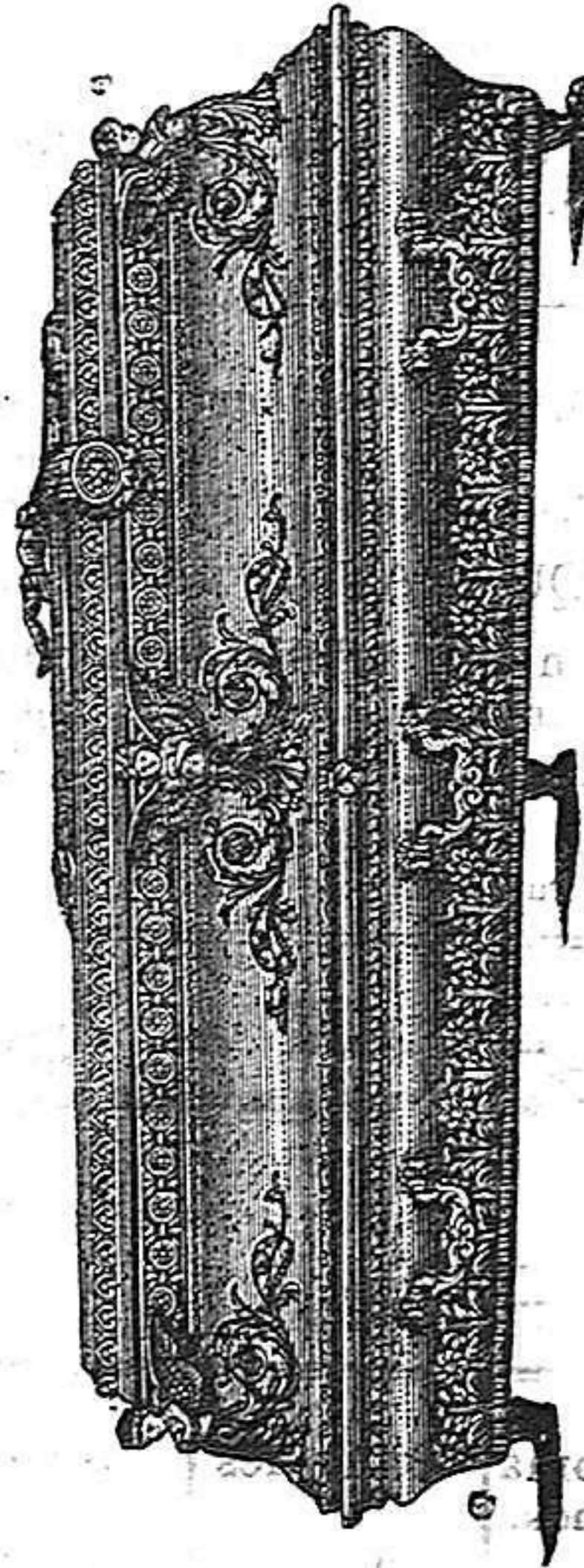
local y general (girades, torçedures, fractures, reumatisme, etc.)

Electroterapia.

Consulta de malalties cróniques y nervioses, per lo Director DR. PUIGCARBÓ, de les 11 del matí á la 1 de tarde y de 5 á 7 de la tarde.

Consulta de malalties de l'aparat respiratori, per lo Director de la secció neumoterápica, DR. BASSOLS Y PRIM, de 10 á 12 del matí y de 6 á 7 de la tarde.

LA NEOTAFIA

En aquest gran establiment s'hi troba á totes horas un assortit complet de baguls folrats, de totes mides, des de l'infim preu de cinch pessetas en amunt. S'envian á domicili. Dirigirse á LA NEOTAFIA, Cort-Real.—18.—GERONA.

Gran establiment artístich fotogràfich
dirigit per JAUME CAROLÁ
Gerona, Rambla d' Alvarez, 2, últim pis.

(Premiat ab medalla d' or, diplomes, y certificat de tenir aprobats los estudis superiors de pintura á l'Academia de Barcelona.)

Especialitat per retratos al oli y al llapis. Retrats fotogràfich-artístichs superiors, de tots preus y grandaries. Combinació ab l'acreditada fotografia barcelonesa, dirigida pels Srs. Bonet y Pujol.

Reproduccions de totes classes tretes de fotografies per fetes malbé que sien.

Retrats de busto y proporció natural per lo procediment dit «Platinotipia» á 25 pessetas un.

Se retrata á domicili.

NOTA: Pera qualsevol encàrrech dirigir-se al amo de la Perruqueria de Cot.

Máxim Fernandez

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minóxima vegetal pera tenyir lo cabell. No té rival en lo mon, perquè á més de sos efectes maravellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprendent específich, se ven en dita perruqueria,

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 24
GERONA

Grans rebaixas al engrós.

També s' troba en venda en dit establiment la

Tintura americana instantànea

Establiment de Don Pere Prunell

S'hi trobará un gran assortit de camisas, corbatas, colls y punys, sedas y llanas y demás articles de novetat pera vestits de senyora.

PREUS LIMITADÍSSIMS

Voltas de la Rambla, cantonada al carrer de Besadó, 26, Gerona

JOAN GRIVÈ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d' il-luminació per gas y petroli.
Serveys complets de cuyna. Cereria.
Instalacions de para-llamps, campanetas eléctricas y teléfonos, á preus limitadíssims.

Curació de malalties de la boca.—Empastes, Orificacions.—Extraccions sense dolor. Dentadures artificials.

AUDOUARD-DENTISTA.

Ab títol de la Facultat de medicina de Madrid

Forsa, 1, primer
GERONA.

SUCURSAL JUNCOSA

Plassa de la Constitució, número 13
GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sucres y thés.

OBRAS DE

Don Carles Bosch de la Trinxeria

Recorts d' un excursionista	4	Ptes.
Plá y montanya	3	«
L' hereu Noradell	3	«
De ma cullita	2'50	«
Montalbá	3	«
L' hereu Subirá	3	«
Tardanías	2'50	«
<i>Acaba de publicarse</i>		
Lena	4	«

Deliberacions de la primera Assamblea general de delegats de l' Unió Catalanista, tinguda á Manresa en lo mes de Març de 1892.—Tema de discussió.—Bases pera la Constitució regional Catalana.

Un volúm de 244 planes 2 pessetes.

Se venen totes en la llibreria de D. Joseph Franquet y Serra, carrer de la Argenteria, número 26.—GERONA.

ESTABLIMENT Y TALLER DE PAU CASSÀ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions desde 25 céntims á 30 pessetas la pessa.

Cromos, motlluras, y trasparents cuadros

Novetat, bon gust y economia

Gerona.—Baixada del Pont de pedra, 14

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S'han rebut las últimas novetats per la próxima temporada; los preus sumament económicos.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOYS.

Especialitat en trajos pera col-legials

3, Rambla d' Alvarez, 3

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMP. SALT

MOLÍ FARINER

SISTEMAS AUSTRO-HUNGAR Y DE MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema's fan las moltas á preus sumament módichs.

Depósit de baguls

SE VESTEIXEN Y VETLLAN MORTS

PREUS SUMAMENT MODICHS

LLEÓ SABADÍ.—23, Ballesterias, 23.—GERONA

SABATERIA

DE

JOSEPH M. A VENTÓS

Calsat pera senyors, senyoras y nens.
Especialitat pera l' que s'encarregui expressament.

LO GERONÉS

Setmanari porta-veu del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca»

Redacció y Administració: Sabateria Vella, número 2, primer

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

		trimestre	idem.	idem.
		pesseta	idem	idem
Gerona.	1	1'25	1'50	
Fora.				
Extranger...				

Un número sol, 10 céntims.